HOENDERLOO, RESIDENCE VICTORIA

EEN LUSTRUM VOOR OUD-DEVJO; 4 t/m 6 OKTOBER 1991

EN ZO BEGON HET:

Voorburg, 2 september 1991

Beste DEVJO-vrienden en vriendinnen,

In april j.l. hebben we jullie bericht over het - zo langzamerhand traditionele - weekend, dat werd vastgelegd voor 4, 5 en 6 oktober a.s. Na Brussel, Papendal, Maastricht en Steenbergen, een vijfde weekend (een mijlpaal, toch?), zodat we weer nieuwe herinneringen aan de reeds rijke historie kunnen toevoegen.

Waren we in onze eerste brief vrij summier in onze berichtgeving, thans, met nog enkele weken te gaan, wordt het tijd wat nadere informatie te verschaffen.

Om maar met de deur in huis te vallen ..... we blijven dit keer in Nederland, dit mede gezien de situatie in Joegeslavië.
Onze bestemming zal zijn de Veluwe, een streek die zijns gelijke niet kent en die al het moois van de vorige bestemmingen in zich verenigt. Voor de meesten niet te ver van huis, voor enkelen betrekkelijk dichtbij. Meer specifiek worden wij verwacht in Hoenderloo - in de wijde omtrek bekend om de kwaliteit van zijn soft-ice - zo hebben wij geconstateerd - alwaar gelegen is "Residence Victoria".
Dit is een prachtig complex met appartimentengebouw, congresgebouw, vakantiehuisjes, restaurant en enkele andere nuttige en aangename faciliteiten. Het adres luidt:

Residence Victoria
Woeste Hoefweg 80
7351 TP Hoenderloo **Tel.: 05766 - 2828**

Het complex is te bereiken via de A-12 (Den Haag-Arnhem), afslag A-50 (Arnhem-Apeldoorn) en vervolgens afslag Hoenderloo, richting Hoenderloo aanhouden en tenslotte de borden volgen naar Residence Victoria.
Deze route is slechts een aanbeveling. (Jullie kunnen ook gebruik maken van de Afsluitdijk).
De onderhandelingen met de beheerder van ons week-end-onderkomen zijn onlangs door ons afgerond. Degenen die een paar dagen eerder willen vertrekken, dienen rekening te houden met de op de Veluwe aan de gang zijnde NAVO-oefening "Pief-paf-poef". Zij kunnen escorte aanvragen bij "Escort-service Annie Loopgraaf" te Stroe.

Op 4 oktober, ± 17.00 uur, worden jullie verwacht. Na het inchecken bij de receptie wordt een ieder verzocht de resterende kosten (daarover straks meer) bij de heer Kamerbreed te voldoen en vervolgens kan ieder zijn appartement betrekken. Daarna verzamelen in het restaurant voor een welkomstborrel en het week-end kan beginnen.

Omtrent het programma verwijzen we jullie naar het programmaboekje dat bij de receptie ter hand zal worden gesteld. Regels en richtlijnen

onzerzijds zullen voorts tot een minimum beperkt blijven. Het programma dient als richtsnoer, maar weersomstandigheden en wellicht andere onvoorziene zaken (val van het kabinet, beenbreuk Koningin, echtscheiding Henk v.d. Meyden, om maar enkele nationale rampen te noemen), kunnen altijd een spaak in het wiel steken.

Overige belangrijke informatie:

De kosten van het week-end zijn "beraamd" - het zij niet anders - op f.260,-- per persoon. Verzocht wordt een bedrag ad. f. 100,-- per persoon (voor de hele domme "kijkers" dus totaal f. 200,--) per omgaande vooruit te betalen door overschrijving op:

girorekening nr 1384416
t.n.v. P. de Bakker,
te Leidschendam, o.v.v. "Residence Victoria".

Dit i.v.m. de reeds gedane aanbetalingen.

Wij verzoeken jullie naast de gebruikelijke zaken tevens mee te nemen:

Tennis-attributen	(bv een "transpiratie-absorbeerkatoentje"),
Zwemkleding	(bv een zak voor het watertrappelen),
Zaklantaarn	(bv een schemerlamp, een plafonaire mag ook),
Fondue-stel	(vet en vorkjes kunnen thuis gelaten wordden),
Voetbalschoenen	(bv een linker en een rechter)

Wij nemen aan met het voorgaande jullie voldoende te hebben geinformeerd en hopen dat jullie evenals wij halsreikend (overigens een blessure-gevoelige handeling) uitzien naar de 4e oktober.
We groeten jullie allen en zeggen tot op het voetbalveld, danwel tot ziens in Hoenderloo.

Corrie en Paul, 070-3201159

Wil en Jan, 070-3876297

Mieke en Arthur, 070-3873709

Hoenderloo; een lustrum voor oud-DEVJO (deel 1)

De organisatoren van het vijfde weekend van oud-DEVJO stonden natuurlijk voor de kolossale opgave om de vorige vier gedenkvaardige weekends dan wel niet in de schaduw te stellen maar er toch een geheel eigen stempel op te drukken.
Paul en Corrie, Jan en Wil, Arthur en Micha zetten hoog in, niet alleen omdat Hoenderloo al gauw 100 m. boven de zeespiegel ligt (bij eb) maar ook omdat het de eerste week van oktober vaak wil spoken op de Hoge Veluwe: mannetjesherten met geweien in de rui, van grote hoogte neersuizende denneappels, de wilde zwijnen op hun agressiefst, en ga zo maar door.
Toen allen zich op vrijdagavond 4 oktober na een puzzeltocht verzamelden in de bar van residence Victoria bleek dat Paul de gewaagde lijn doorzette: hij had zich een gedurfd kapsel laten aanmeten, opzij heel strak, van boven wat opbollend en van achteren laag weggetoepeerd, waardoor ook zijn figuur beter uitkwam.
Een tweede opvallende figuur was Cor K., na al die jaren geheel ongewijzigd en zijn voetbalschoenen bij zich.

Na een lange borrel, waar al een flink deel van de stadse beslommeringen werden afgeschud, ging het gezelschap opgewekt aan tafel, vol verwachtingen wat het weekend allemaal zou brengen, en ook met behoorlijke trek. Omdat de bedienende dames onder het eten gewoon door bleven schenken werd het meer dan geanimeerd.
Jan S. had dan ook de grootste moeite om met een soort toespraak de aandacht te trekken. Daarmee probeerde hij ons op tamelijk ingewikkelde wijze iets uit te leggen over kleine gekleurde papiertjes die we kregen uitgereikt, of we dat nu wilden of niet.
Uiteindelijk bleek dat wij op sluwe wijze tot teams waren gevormd die na het diner nog een toernooi "Veluws ballengooien" moesten afwerken.

Nu, dat was met het toernooitje wel; alles wat deze mooie sport te bieden heeft, kwam eruit: bizarre stijlen (Nico met volledig gestrekt linkerbeen, Margriet werpend met beide handen, Micha tergend langzaam maar zeker, Frans die met zijn krachten smeet, Paul met een zeer elegante starthouding en Wim G. met wonderlijke afzwaaiers die hij omstandig uitlegde, malversaties bij het tellen en een wel zeer dubieuze prijsuitreiking.
Hoe bijv. Nico de eerste prijs bij elkaar gerommeld had (260 punten, ja, ja!) zal wel altijd een raadsel blijven. Erger was dat de toernooi-leiding deed of zijn neus bloedde.

De poedelprijs leek verdiend bij Bep en Anneke terecht te zijn gekomen (35 punten), maar 's-avonds in het donker van appartement 21-1 bekende Trudie snikkend dat zij 26 punten had maar dat ze weer te bescheiden was geweest om daar publiekelijk de aandacht op te vestigen.
Die nacht werd er heel wat afgeknord en dat leggen we in deel 2 uit.

---

deel 2

We hadden beloofd om deze aflevering te beginnen met het knorren in de nacht van vrijdag op zaterdag, maar eerst moet een misverstand worden opgehelderd.
De vermelding dat Arthur met Micha in Hoenderloo was heeft nogal wat opschudding veroorzaakt onder de trouwe lezers.
Hoewel ook oud-DEVJO-ers maar mensen zijn moet voor ieders gemoedsrust worden medegedeeld dat Arthur deze keer Mieke bij zich had en dat die het dus was van dat bedachtzame ballenwerpen.
Wat dit laatste betreft is nog vergeten dat zich een merkwaardig feit voordeed dat door vrijwel niemand is opgemerkt: de ballen die in de richting van de kegels werden gesmeten (hard of zacht, gecurved of recht voor zijn raap, al of niet over de daarvoor bestemde baan) kwamen telkens keurig terugrollen zonder dat iemand zich afvroeg hoe dat kon.
Desgevraagd ontkende het voltallige personeel van residence Victoria hier de hand in te hebben, zodat onweerstaanbaar de gedachten toch weer naar Thijs uitgaan.
Maar goed, nu het knorren dus.
Dit bestond natuurlijk uit het gebruikelijke geronk na het bovenmatig nuttigen van spijs en drank in combinatie met intensieve sportbeoefening, nog versterkt door de enkelsteense buitenmuren en flinterdunne binnenwanden van onze onderkomens.
Hier tussendoor mengden zich echter anderssoortige knorrende en knersende geluiden rond de bungalows die aanvankelijk werden toegeschreven aan degenen onder ons die al een tijdje op het platteland wonen waar het allemaal wat ruiger toegaat (Pijnacker, Ulvenhout, Waddinxveen enz.).
Maar in de loop van de volgende ochtend moest deze theorie worden bijgesteld.
Enkele zorgvuldig geschoren gazonnetjes waren herschapen in akkers waar de pootaardappelen zó in konden.
Eerst werd nog gedacht aan een flauwe grap van Henk K. die zijn mollen uit de Tuinluststraat was komen uitlaten, maar de huiveringwekkende werkelijkheid moest tenslotte toch onder ogen worden gezien: terwijl wij de slaap der onschuldigen sliepen (nou ja) had een troep lokale bronstige wilde zwijnen ons een eerste waarschuwing willen geven, zoals een lompe linker verdediger een ranke rechterspits in de eerste minuut van de wedstrijd op zijn enkels gaat staan.

Maar er was nóg een vreemd incident die eerste nacht.
Zo had Paul die nacht telefonisch contact gezocht met een andere bungalow (naar de beweegredenen kan slechts worden gegist) maar had alleen verbinding kunnen krijgen met een ongelukkige heer luisterend naar de al even ongelukkige naam van Heesbeen.
Gerrit vond dit zo'n leuk verhaal dat hij 's-morgens aan het ontbijt heel grappig en op luide toon vroeg of de heer Heesbeen in de zaal was.
Dat was inderdaad het geval zodat Gerrit op de hem bekende wijze (handen in de lucht) namens de hele groep zijn excuses aanbood over het ongerief.
Het bleek echter de zoon te zijn van de oude heer Heesbeen die even later
met wallen onder de ogen plaatsnam aan de ontbijttafel en daar in een kwartier tijd een half granenbrood en een hele kan koffie tot zich nam.

Zo was de zaterdagochtend nogal emotioneel ingezet, en het zou nog zenuwslopender worden, maar daarover volgende week.

---

deel 3

We waren gebleven bij het sportontbijt op de zaterdagochtend, en dat de zaterdag nog veel beloofde.
Nu, dat was niets teveel gezegd. Nauwelijks hadden wij de laatste roerscharreleieren, lokale kracht-muesli en rozebotteljam achter de kiezen of het ging in een wilde rit naar het vliegveld Teuge. Hemelsbreed was dit een kilometer of zeven, maar over de weg toch al gauw een uur onder de bekwame aanwijzingen van Wim G. die zijn geboortestreek als zijn broekzak kent maar dan wel van een broek die hij al een tijdje niet gedragen had.

Eenmaal daar aangekomen dachten wij eerst nog dat het gewoon om een leerzame excursie ging over het regionale vlieg- en parachutespringwezen en dat wij zelf met beide benen op de grond mochten blijven staan.
Zo bracht Arthur onze gids in verwarring met de vraag waar de badmeester was (hij zag de kleine verkeerstoren aan voor de uitkijkpost van Sportfondsenbad de Vliegermolen) en deed Frits daar nog een schepje bovenop met een slimme vraag over het economische nut van het tanken op Teuge door Duitsers.
De achteloze vraag van de excursieleider wie van ons gingen springen greep de meesten onzer echter behoorlijk bij de keel. Velen herinnerden zich plotseling een griepje dat nog maar net bedwongen was, een onwillig kniegewricht, bijziendheid, een nog niet afbetaaldde hypotheek of een ander ongemak, waardoor helaas niet op zijn aantrekkelijke aanbod kon worden ingegaan.

Aan deze ongemakkelijke situatie werd echter een eind gemaakt door niemand minder dan Margriet en Frans die achteloos hun vinger opstaken en even later, na enkele oefeningen op het droge, gepakt en gezakt met elk een eigen instructeur in een Air Holland toestel stapten en al spoedig aan ons oog waren onttrokken.

De enige verrrekijker in het gezelschap ging van hand tot hand en vooral Rob en Lenie waren nerveus over wat zich boven onze hoofden dreigde af te spelen.
En toen was het zover; Frans en Margriet sprongen elk met hun partner (die van Margriet had een fraaie snor) een gat in de lucht op zo'n 1100 meter hoogte en bungelden aan kleurige lappen in de strak blauwe lucht.

Wat zich, onttrokken aan het blote oog, allemaal afspeelde in het zwerk, zal wel nooit helemaal bekend worden; feit was dat de beide dapperen tien minuten later veilig neerkwamen, omgeven door een sterke ozonlucht en met een afwezige blik in de ogen.
Met name Margriet wilde direct weer naar boven maar in het restaurant van de vliegclub stond een eenvoudige lunch klaar die niet kon wachten, ook al omdat daarna moest worden aangetreden tegen de gerenommeerde oude glorie van de CSV Apeldoorn.

Deze wedstrijd, met een mengeling van enthousiasme en meewarigheid gadegeslagen door de vrouwen die zo gauw niets beters wisten, werd voorafgegaan door een uitgebreide fotosessie.
Deze nam nogal wat tijd in beslag omdat het nog een hele toer was om, gezien de toegenomen omvang van de oud-DEVJO-ers, iedereen op één foto te krijgen.
Over de wedstrijd kunnen we tamelijk kort zijn. Na een kwartier waren de extra witte bloedlichaampjes van Frans uitgewerkt en werd het prompt 1-0 voor de gastheren. DEVJO bleef echter bijten en ook Cor met zijn bekende bewegingen kon het tempo goed volgen, hoewel het aantal keren dat hij de tegenstanders tussen de benen doorspeelde op de vingers van één hand te tellen waren.

In de tweede helft waren de bordjes verhangen, de bakens verzet en tapte DEVJO bovendien nog uit een ander vaatje. Dit was teveel voor de Apeldoorners, zodat Paul op eenvoudige wijze voor 1-1 kon zorgen.

Vlak voor tijd deed zich nog een merkwaardig incident voor toen Willem Jan S. in het eigen strafschopgebied platlegde. Gezien het vriendschappelijke karakter van de wedstrijd zag de

scheidsrechter af van een penalty zodat de punten uiteindelijk werden gedeeld.
Daarna was het goed toeven in de kantine en groeide de honger.

---

deel 4

Zaterdagavond moest er echter nog heel wat gebeuren voor we aan het buffet mochten zitten.
Allereerst was daar het hazeslaapje dat enkelen van ons in deze omgeving wilden doen, hoewel Ed liever een uiltje knapte en als een dove kwartel de roodborstjes tegen zijn raam liet tikken.
De meer actieven onder ons, zoals de Jannen W. en den H. kozen liever het hazenpad om nog een bok te schieten; zo zag Elly nog een addertje onder het gras schuilen, zag Rein een winterkoninkje op het vinkentouw zitten en hield Helga tot zondagavond vol een ongelikte beer in het struikgewas te hebben gezien, aan de overkant van de ezelsbrug.
Uiteindelijk deed niemand een vlieg kwaad en verzamelden allen zich rond het buffet, waar we nog steeds niet aan mochten komen, maar wel naar kijken.

Op één van de schitterende plateaus ontwaarden wij de ontblote ribbenkast van een wild zwijn waar de fut behoorlijk uit was, gegarneerd met herfstcantarellen temidden van jonge maiskolven, krulandijvie en walnoten (hoe komen ze er op).
Op andere plateaus lagen weer andere combinaties opgetast, in grillige vormen en kleuren, met ruim voldoende bestek.
Kortom, de twee uur durende borrel (Gerda had zich inmiddels net op tijd bij ons gevoegd) was nog een hele opgave.

Toen de kampleiding eenmaal het sein gaf "aan tafel" had gegeven, waren de tafels en borden gauw gevuld en niet lang daarna de magen.
Tussendoor was er het nodige gekeuvel, en ook waren er de bekende figuren die vier of vijf keer langs de schalen wandelden totdat er in totaal nog één afgekloven zwevende rib, een gerimpelde cantarel en een afgekeurde zilverui lagen te liggen.
Jan den H. keek daar nog enige tijd peinzend naar maar werd door Gerda terecht tot de orde geroepen.
Hoe genoegelijk en bevredigend het ook allemaal was, over de hele avond hing de spanning van het nog volgende nachtelijke programma-onderdeel, waarover tot dan toe zeer geheimzinning was gedaan.
Wij hadden de opdracht gekregen om niet alleen stevig te eten, maar ook om ons warm te kleden, enkele eenvoudige zelfverdedigingsmiddelen mee te nemen, een zaklantaarn en uitvergrote foto's van wilde zwijnen, zowel mannetjes als vrouwtjes, en de verschillen daartussen.

U begrijpt dat bij de afsluiting van het buffet niemand stond te trappelen om het ongewisse tegemoet te gaan, maar de leiding (normaal gesproken mensen zoals U en ik) was overbiddelijk.
Hoe het verder ging leest U in het vijfde deel.

---

deel 5

We waren de vorige keer gebleven bij het uitgebreide buffet en dat we toch nog naar buiten moesten van de kampleiding.
Welnu, enigszins katterig werden wij, twee aan twee verdeeld over gereedstaande tandems (!), met tussenpozen weggeschoten in de donkere nacht, op een tijdstip waarop normale mensen van onze generatie nog een slaapmutsje nemen (of twee) om zich voor te bereiden op de bijbelse rustdag.
De stilte van de nacht werd aanvankelijk slechts doorbroken door het gerammel van de fonduestellen onder de snelbinders, en het gegier van Anneke als zij rechtdoor wilde en Gerrit links af, en omgekeerd.
Het eerste deel van de tocht verliep echter betrekkelijk probleemloos.
Aan de hand van een summiere routebeschrijving bereikten de meeste ploegen zonder moeite Hoenderloo-centrum waar het toetje werd genuttigd in een ijssalon waarvan de eigenaar zich verplichte vragen over zijn leeftijd, huwelijkse staat en hypotheek-hoogte rustig liet welgevallen.
Maar daarna moesten we het dorp uit, in ploegen van twee tandems de lanen en de gebaande paden af, de zandwegen met kuilen op, en was iedereen aangewezen op de zwakke tandem-lampen, zijn of haar trapkracht en het staalgehalte van de zenuwen.
De maan was ondergegaan, er was geen ster te bekennen en de bosuilen (de meesten van ons bekend uit Dracula-films) lieten hun huiveringwekkende roep horen.
Velen van ons trachtten de stilte en de spanning te breken door achteloos geneurie en geroep dat de boslucht zo gezond was, maar eenmaal diep in de roerloze wouden doorgedrongen greep de angst ons langzamerhand bij de keel. Maar na enige tijd werd de stilte doorbroken.
Rondom de al harder trappende oud DEVJO-ers werd steeds meer gerucht en gekraak van takken hoorbaar: eerst dachten we nog dat het neerstortende denneappels waren of spoorzoekende padvinders maar tot onze ontzetting waren het meegalopperende mannetjeszwijnen, de slagtanden ontbloot en de staarten recht overeind. Op de tandems deden zich allerlei taferelen voor: Wil omklemde Jan S. zo hartstochtelijk dat de adem hem door de keel gierde; Hetty sprintte zo hard dat Frits het niet meer bij kon benen en zijn voeten op het stuur zette, en af en toe wat zwijnen van zich aftrapte; Ria was tegen de voorschriften op haar bagagedrager gaan staan en trok Jan W. in paniek zijn bivakmuts diep over de ogen, waarvoor hij toch al geen hand zag.

Het schijnt dat alleen Bep en Wim G. rustig konden doorpeddelen omdat eerstgenoemde het aanstormende wild recht tussen de ogen keek en deed terugdeinzen.
Dit ging zo vele kilometers door, men trapte voor zijn leven en snakte naar de eerste lantaarnpaal. Een eindelijk doemden zowaar in de verte oranje-rode lichten op, de gezegende natriumlampen langs de weg van Sexbierum naar Hoenderloo-Binnen. Daar hijgden de koppels uit in de berm en vulden, eenmaal op adem gekomen, de antwoorden in op de vragen die tijdens de dolle tocht beantwoord hadden moeten worden: hoeveel gereformeerde campings laat U links liggen, door wat voor soort bomen kan U het bos niet meer zien, wat knort er zo in het struikgewas, en hoe oud lijkt Rob in zijn korte broek en waarom.

Tenslotte fietste het gezelschap, honderuit pratend, weer op residence Victoria aan, waar de kampleiding werd bedankt voor de gezellige avond, de prijsuitreiking alwèèr een chaotische verloop had, nog menige slaapmuts werd genuttigd en iedereen tenslotte de slaap der onschuldigen sliep.

---

deel 6

Zondagochtend hing er een montere stemming in de ontbijtzaal van Residence Victoria. Het besef dat enkelen van ons de vorige avond aan de dood waren ontsnapt, had de eetlust niet weinig verhoogd. Ook was er het onvermijdelijke gesnoef: opmerkingen als "zag je hoe ik dat wilde zwijn met mijn fonduestelsel op zijn bast gaf" en "als je gewoon doorfietst is er niets aan de hand" waren niet van de lucht. Jan den H. maakte nog de meeste indruk met een halskettingkje waaraan een bloedige slagtand, maar ook Nico (kaakafdruk in linkerdij) had over belangstelling van de dames niet te klagen.

Na het ontbijt bereidden de meesten zich mentaal voor op het laatste programma-onderdeel van de dag, een puzzelrit door de Veluwse dreven. Kaarten werden bestudeerd, bandenspanning gecontroleerd en de bepakking zo strak mogelijk weggeborgen.

Ed en Rein, die alles uit hun contributie wilden halen, sloegen eerst nog een venijnig balletje op de tennisbaan, gevolgd door Rob en Frans. Voor laatstgenoemde betrof het een debuut. In de veronderstelling verkerend dat het hier een soort honkbal betrof (de bal is inderdaad ongeveer even groot) hield hij na enkele enorme uithalen een geknikt slaghout in de handen.

"Ik dee niks" mompelde hij verbaasd alvorens vast te stellen tennis wel een geinige sport te vinden.

Maar toen was het zover. Auto's en bemanningen gingen met tussenpozen op pad. De ploegen waren nu geheel aangewezen op eigen stuurmanskunst, opmerkingsgave en ook wel intellect.
In de routebeschrijving had de leiding vele slinkse vragen opgenomen zoals "hoeveel niveaus heeft de Loenense waterval en waarom, welke dames raakten wij kwijt in Maastricht, wie was de jager van Papendal, wie van Brussel, welk bier tappen ze bij deze Chinees en wie is de bouwer van gene kerk".
De makkelijkste opgave was nog het verzinnen van een toepasselijke naam voor een kunstwerk bij Oosterbeek, waarvan de vorm onmiskenbaar was.
Vooral de dames in de diverse ploegen waren eenparig in hun mening, hoewel de formuleringen uiteen liepen en van veel fantasie getuigden.
Tussen al het gepieker en gekibbel door viel er veel te genieten van de mooie Veluwe en haar gastvrije bevolking.
Wij lieten ons de bij Victoria achterovergedrukte broodjes goed smaken en de pruttelkoffie in Laag-Soeren, Middelmeer en Hoogmade was overheerlijk.
Volgens plan bereikten de meesten later in de middag café-restaurant "Rust een weinig", waar de apotheose zou volgen van een gedenkwaardig weekend.
Meer daar over in het zevende en laatste deel!

---

zevende en laatste deel

Aan alles komt een einde, zo ook aan dit feuilleton over de belevenissen van oud-DEVJO in Hoenderloo en omstreken.
Wij waren dus na een avontuurlijk traject over de woeste gronden van de Veluwe min of meer volgens plan aangekomen in café-restaurant "Rust een weinig" (een naam om uren over te peinzen maar dat doen we een andere keer) in Hoenderloo.

Naast opluchting op het goede punt uitgekomen te zijn was er natuurlijk ook spanning over de juistheid van de antwoorden en oplossingen voor alle bizarre problemen die de kampleiding ons

voor de wielen had gegooid.
Daardoor viel ons niet direct op dat rond "Rust een weinig" zich enkele hagen van lokale zandboeren met hooivorken hadden opgesteld. Evenmin vonden wij het opvallend dat zich een zevental ambulances met zwaailichten in de buurt van deze hoeve ophielden. Maar goed, toen eenmaal iedereen was gearriveerd en alle wedstrijdenformulieren waren ingeleverd begon er een ontspannen samenzijn waarin vrijwel iedereen het hoogste woord voerde.
Onder het genot van een drankje zagen wij hoe de waard en zijn helpers een Veluwse koffietafel voor ons aan het inrichten waren. Dat zij dat deden met plastic handschoenen en met zeer ernstige gezichten schreven wij toe aan een nieuwe Horeca-wet en aan de preek die zij die ochtend ongetwijfeld te horen hadden gekregen.

Eenmaal gezeten en de ergste honger gestild waren het Jan S. en Arthur die namens de kampleiding uitlegden wat de antwoorden hadden moeten zijn, wat natuurlijk het nodige weerwoord opleverde. Vooral Lenie, Elly T. en Willem S. zagen sommige dingen heel anders, maar de waarheid was natuurlijk dat ze op bepaalde momenten het fijne verschil niet hadden geweten tussen kilometers en hectometers, daardoor langs verkeerde kerken en weilanden waren gereden en eigenlijk nog heel blij mochten zijn in "Rust een weinig" te zijn beland.

Hoe het ook zij, bijna alle teams hadden ongeveer hetzelfde punten-aantal, een probleem dat door Paul op onnavolgbare wijze werd opgelost met de mededeling dat de ploeg met Rob, Margriet, Rein, Marian en Frits de meeste punten (283!?) had behaald.
Omdat sportiviteit het won van argwaan (en toegegeven moest worden dat in deze ploeg veel intellect was verzameld) werden zij van harte toegejuicht, waardoor het niet opviel dat Willem op verongelijkte wijze nog wat zat na te mompelen.
En toen was het tijd voor de prijsuitreiking; uit een enorme doos, die gedurende drie dagen was meegesjouwd op imperiaals, onder snelbinders en in sporttassen, kwam een beknopte beker te voorschijn, de Thijs-wisselbokaal, die door de kampleiding beschikbaar was gesteld voor de meest opvallende persoonlijkheid van het weekend.
Dat dit Bep G. was verbaasde eigenlijk niemand en zij werd dus gedurende enkele minuten ovationeel toegeklapt.
Daarna was het Wim G. die namens ons allen de waardering overbracht aan Paul, Corrie, Jan en Wil S., Arthur en Mieke die zoveel liefde, creativiteit en kilometers hadden gestoken in dit sterk georganiseerde lustrum. Dit werd vergezeld van enkele flessen wijn.
Wim was echter nog niet uitgesproken of de waard van "Rust een weinig" kwam hem fluisterend melden "dat de broeders er waren".
Omdat deze mededeling niet geheel duidelijk was volgde nader overleg onder vier ogen. Hieruit bleek dat de hele groep, op dat moment nog 27 personen sterk, werd verwacht in een opvangcentrum in het naburige Stroe, om gezamenlijk een vreselijke ziekte onder ogen te mogen zien. Wat was het geval; onze goede Paul, toch al vaak in de war met kentekens, had die ochtend het goede nummer in het verkeerde Stroe gebeld met de mededeling dat "we er met de hele groep aankwamen". En het was niet "Rust een weinig" dat hij aan de lijn kreeg, maar een verontruste medewerker van een niet nader te omschrijven hulplijn!
Paul mocht zelf naar buiten om de ambulances heen te zenden en tegen de boeren te zeggen dat zij in vrede konden gaan en dat het tijd werd om de koeien te melken.
Hierna werd nog gezellig nagepraat en werd er als het ware gevochten om het volgende Oud-DEVJO-weekend te mogen organiseren.

De gelukkigen waren uiteindelijk Nico, Jan W. en Cor, dus dat belooft wat!

Was het wonder dat een ieder zeer tevreden zijns weegs ging na dit gebeurtenisvolle weekend?
Neen.

E.
---

13. A. Op deze weg passeert U een oorlogsmonument. Welk ?
    B. Een "Umpire" gezeten op een "umpire-stoel" troffen wij ooit aan aan de zijlijn tijdens een van onze wedstrijden. Noem zijn naam !

- Als U voorbij dit monument bent komt U verder aan uw rechterhand het Ouwehands Dierenpark tegen.
- Weg vervolgen tot aan Shell-tankstation aan Uw rechterhand.
- Hier gaat U linksaf richting Veenendaal.
- Eerste weg rechts richting Veenendaal.
- U rijdt nu een viaduct onderdoor.

14. A. Hoe heet dit viaduct ?
    B. In Maastricht werden we opgeschrikt door het plotseling spoorloos verdwijnen van twee dames uit ons gezelschap. Noem de namen !

- U blijft deze weg vervolgen totdat U naar rechts kunt de Noordelijke Meentsteeg in.
- Rechtdoor tot aan de kruising, hier gaat U naar links.

15. A. Hoe heet het tweede bedrijf dat U rechts van de weg ziet ?
    B. Noem de oprichtingsdatum van DEVJO !

- Doorrijden tot aan stoplicht waar U rechts gaat.
- Bij het volgende stoplicht weer rechts.
- U komt nu langs een aantal bedrijven.
- Bij het bedrijf "Rema Tip-Top Nederland" gaat U linksaf.

16. A. Wat is dit voor een bedrijf ?
    B. In Brussel ontpopte iemand van onze groep zich als verkeersagent. Noem zijn of haar naam !

- Weg afrijden, bij kruising rechtdoor tot aan T-splitsing.
- Rechtsaf tot aan Snackbar 't Pakhuis (bij grote boerderij met rieten dak) doorrijden.
- Bij de snackbar linksaf, deze weg maakt een splitsing waarbij U rechts aanhoudt.
- Weg vervolgen. Deze weg maakt weer een bocht naar links (niet recht-door gaan).
- Doorrijden tot aan kruispunt 't Vearhuis waar U rechtsaf gaat.
- Bij de 1e en 2e stoplichten gaat U rechtdoor.

17. A. In welke gemeente zitten we nu ?
    B. Tijdens het weekend in Papendal werd bij het krieken een "vogel-excursie" ondernomen. Een van de deelnemers presenteerde zich als jager. Noem de naam van de "jager" !

- U vervolgt de weg tot aan de afslag Otterlo waar U linksaf richting Otterlo gaat.

18. Hoe wordt het museum genoemd in het bekende park "Nationaal Park de Hoge Veluwe" ?

- Deze weg helemaal vervolgen tot aan de afslag Hoenderlo.
- U gaat rechtsaf richting Apeldoornseweg en parkeert bij

cafe'-restaurant "Rust een Weinig", alwaar wij elkaar weer treffen.

6. Hoe heet dit kasteel ? (Eventueel kunt u er een kijkje gaan nemen)

- Rechtdoor
- Aan Uw rechterhand passeert U een kerk.

7. A. Welk opschrift hangt er boven de deur van de kerk ?
   B. Buitenlandse vrouwen zijn niet veilig voor hem, zo bleek in Brussel. Wie wordt hier bedoeld ?

- Bij het bord de Valkenberg (aan de voet van een heuvel) neemt U de afslag Rheden.
- Deze weg helemaal vervolgen.
- Oversteken en deze weg weer vervolgen tot aan einde voetbalvelden.
- Hier splitst de weg zich.
- Links de Brinkweg op tot aan de T-splitsing waar U links gaat.
- Bij het verkeersbord doodlopende weg gaat U rechtsaf.
- Aan het einde van deze weg gaat U linksaf het spoor over.
- Gelijk weer links en deze weg vervolgen.

8. Aan Uw rechterhand komt U een chinees restaurant tegen. Welk bier tappen ze hier ?

Doorrijden tot U aan de afslag Rozendaal komt waar U rechts gaat.
- Deze weg alsmaar rechtdoor vervolgen (bij kruispunt eveneens) totdat U Arnhem inkomt.
- Aan Uw rechterhand ziet U het Open Lucht Museum liggen.
- Als U de weg verder vervolgt ziet U op een wit ANWB-bord een bekend Tropisch park aangegeven staan.

9. A. Hoe heet dit park ?
   B. Noem tenminste 5 (voormalige) voorzitters van DEVJO !

- U blijft de weg rechtdoor vervolgen, bij stoplicht ook rechtdoor richting Oosterbeek. Voorbij kruispunt N224 staat rechts een kunstwerk.

10. Verzin een toepasselijke naam.

- U vervolgt Uw weg richting Oosterbeek en in Oosterbeek zelf ook weer alsmaar rechtdoor.
- Aan de rechterkant van de weg is een kerk.

11. Hoe heet deze kerk ? Wat is de naam van de bouwer van het beeld ?

- U rijdt Oosterbeek weer uit en U ziet links een kasteel aangegeven staan.

12. A. Welk kasteel ?

- U vervolgt de weg richting Wageningen en blijft alsmaar rechtdoor rijden.
- Wageningen door en uit.
- De weg blijven vervolgen.

AUTO-PUZZELROUTE DEVJO-WEEKEND 6 OKTOBER 1991

Attentie !

De tocht is ca. 100 km lang. Vertrek ie auto 11.00 uur.
De overige auto's vertrekken om de 5 minuten.
De tocht dient uiterlijk om 15.00 uur beeindigd te zijn.
Mocht tijdens de tocht blijken dat het lastig wordt om op tijd te eindigen dan worden jullie verzocht de route om te buigen en rechtstreeks naar het eindpunt te rijden (zie laatste aanwijzing).
Ter verduidelijking: Er worden A-vragen gesteld. Deze hebben betrekking op de puzzeltocht en B-vragen hebben betrekking op "DEVJO".

Wij wensen allen een prettige rit en een ieder veel succes !

Start vanaf parkeerterrein Residence Victoria

- Uitgang park naar rechts, einde weg linksaf, weg vervolgen waarbij u achterlangs restaurant "de Goudreinet" rijdt. Hier voorbij gaat u rechtsaf en steekt de voorrangsweg over.
- Einde weg scherpe bocht naar links, 3e weg rechts (Wipselbergweg)
- Einde weg rechtsaf

1. Hoe heet de weg waar U zich nu op bevindt ?

- Aan de linkerkant van de weg bevindt zich de Loenense waterval, waar u een kijkje moet nemen, wilt u de volgende vraag kunnen beantwoorden.

2. A. Hoeveel niveau's heeft de waterval ?
B. Het organisatie-commite' van dit weekend bestaat uit zes personen. Noem de totaalleeftijd van hen!

- De weg vervolgen totdat u aan hotel Loenermark komt. Hier linksaf.
- De weg afrijden tot net buiten de bebouwde kom en v o'o'r het bord "einde 50km" rechtsaf bij bord Eerbeek.
- Weg vervolgen tot u Laag-Soeren inkomt.

3. Wat staat onder het plaatsnamenbord aangegeven over de gemeente ?

- De weg weer rechtdoor vervolgen.

4. Welk dorp rijdt U nu in ?

- Dit dorp doorrijden tot aan de spoorlijn.
- Achter de spoorwegovergang gaat u rechtsaf.

5. A. Welke speciale trein rijdt nog over deze spoorweg ?
B. In ons midden bevindt zich een bevoegd trainer. Bij welke vereniging was hij trainer voordat hij bij DEVJO kwam ?

- U rijdt weer rechtdoor.
- Nadat U het plaatsnaambord "De Steeg" passeert staat links een kasteel aangegeven.

ANTWOORDEN AUTO-PUZZELROUTE DEVJO

1. Loenenseweg

2. A. Vier niveau's
   B. 277 (44+42+44+46+49+52)

3. Kernwapenvrije gemeente

4. Dieren

5. A. Stoomtrein
   B. Wilhelmus (Frans Mulder)

6. Kasteel Middachten

7. Mijn huis is een huis des Gebeds
   b. Rob Slop

8. Grolsch

9. A. Burgers Zoo
   B. Koolhaas, Keijzer, Verboom, Muijs, Jansen, Christiaanse, Verweij, v. Bunge, Korving

10. De aardigste oplossingen krijgen punten resp. 3, 2 en 1

11. St. Bernulphus: Verbeijst Fondeur - Bruxelles

12. Kasteel Doorwerth

13. A. Grebbeberg
    B. Wim Groenenberg

14. A. 't Viaduct
    B. Anneke Hebbink en Helga Spaan

15. A. Heuvelman, IJzer en Staal
    B. 15 juli 1933

16. A. Traktoren
    B. Stef Wilts

17. A. Ede
    B. Henk Kranenburg

18. Kroller Muller Museum